

# ALBORADA

## I

Vaite, noi-  
te, -vai fuxin-  
do. -Vente auro-  
ra, -vente abrin-  
do. -Co teu ros-  
tro -que, sorrin-  
do, -¡¡¡a sombra espanta!!!

¡Canta,  
paxariño, can-  
ta -de ponliña en pon-  
la, -que o sol se levan-  
ta -polo monte ver-  
de, - polo verde mon-  
te, -alegando as her-  
bas, - alegrando as fon-  
tes...!

¡Canta, paxariño alegre,  
canta!  
¡Canta por que o millo medre,  
canta!  
¡Canta por que a luz te  
escoite,  
canta!  
Canta que fuxeu a noite.

Noite escura  
logo vén  
e moito dura  
co seu manto  
de tristura,  
con meigallos  
e temores,  
agoreira  
de dolores,  
agarimo  
de pesares,  
cubridora  
en todo mal.  
¡Sal...!

Que a auroriña  
o ceu colora  
cuns árbores  
que namora,  
cun sembrante  
de ouro e prata  
teñidiño  
de escalrata.  
Cuns vestidos  
de diamante  
que lle borda  
o sol amante  
antre as ondas  
de cristal.

¡Sal...!,  
señora en todo mal,  
que o sol  
xa brila  
nas cunchiñas do areal;  
que a luz  
do día  
viste a terra de alegría;  
que o sol  
derrete con amor a escarcha fría.

## II

Branca auro-  
ra -vén chegan-  
do -i ás porti-  
ñas vai chaman-  
do, -dos que dor-  
men -esperan-  
do -¡o teu folgor...!

Cor..  
de alba hermosa  
lles estende  
nos vidriños  
cariñosa,  
donde o sol  
tamén suspende,  
cando aló

no mar se tende  
de fogax  
larada viva,  
dempois leve,  
fuxitiva,  
triste, vago  
resprandor.

Cantor  
dos aires,  
paxariño alegre,  
canta,  
por que o millo medre;  
cantor  
da aurora,  
alegre namorado,  
ás meniñas dille  
que xa sal o sol dourado;

que o gaiteiro,  
ben lavado,  
ben vestido,  
ben peitado,  
da gaitiña  
acompañado,  
¡á porta está!...  
¡Xa...!

Se espricando  
que te esprica,  
repinica,  
repinica  
na alborada  
ben amada  
das meniñas  
cantadeiras,  
bailadoras,  
rebuldeiras;  
das velliñas  
alegriñas;  
das que saben  
ben ruar.

¡Arriba  
todas, rapaciñas do lugar,

que o sol  
¡a aurora xa vos vén a dispertar!  
¡Arriba!  
¡Arriba, toleirona mocidad,  
que atru-  
xaremos -cantaremos o ¡¡¡ala...lá!!!

Rosalía de Castro  
**Antoloxía Da Poesía Galega Para Nenos**  
Ed. SUSAETA